

Stigning af Jordpriserne. Jeg vil gerne spørge den højtærede Landbrugsminister om, paa hvilke Maader man tænker, eller om man i det hele tænker paa at ville imødekomme dette Krav fra Udstykningsforeningernes Side. Det er jo det, der gaar igen i de 3 Henstillinger, der er kommet til Folketingsudvalget, fra de jyske Udstykningsforeninger, fra Udstykningsforeningen for Randers Amt og fra Husmændenes Amtsorganisation i Randers Amt. I Randers Amt har man enstemmigt vedtaget, at man ansaa det for nødvendigt at faa Ekspropriationsretten indført, og Forretningsudvalget for de jyske Udstykningsforeninger udtaler det samme Ønske. Vil den højtærede Landbrugsminister virke for Gennemførelsen af f. Eks. en Grundskyld, som tager Sigte paa at imødekomme det Krav, man stiller fra de jyske Udstykningsforeningers Side? Hvis ikke, forekommer det mig nemlig ganske nødvendigt at have en Ekspropriationsbestemmelse, saafremt man skal hindre usund Stigning af Jordpriserne, som det er udtrykt i disse Resolutioner. Jeg vil gerne henstille til den højtærede Minister, at han ikke tager alt for overlegent paa det Spørgsmaal. Det forekom mig, det var en lille Smule overlegent, Ministeren tog paa det forleden Dag. Den højtærede Landbrugsminister udtalte, tror jeg, at vi kunde ligefrem ikke være bekendt at stille et saadant Forslag, som vi havde stillet, og sagde, at vi vilde bestemme, hvem der skulde besidde Jord. Det er aldeles ikke rigtigt. Det, som vi vil, er, at alle, som har Lyst og Evne til at komme i Besiddelse af Jord og vil arbejde med Jorden, skal have Lov til at komme til. Det er vort Standpunkt. Det er ikke Samfundet, der bestemmer det, men det er den enkeltes frie Vilje og Evne. Vi mener ikke, det er forsvarligt, at saadanne Folk holdes ude, fordi f. Eks. Kapitalen har lagt Beslag paa Jorden. Man kan ikke, sagde den højtærede Landbrugsminister, være bekendt at stille et Forslag om, at der skulde afleveres efter Jordværdi, og han har betegnet Ekspropriationsforslaget som „Slagord“, „hult og tomt“. Det ærede 12te Medlem for 5te Kreds (Rasmus Nielsen) var ogsaa inde paa Ekspropriationsforslaget forleden Dag og hævdede, at ved et saadant Forslag vilde man bringe Usikkerhed ind overfor det arbejdende Landbrug. Jeg vil dog gerne spørge det ærede Medlem, om han ikke kan tænke sig andet som arbejdende Landbrug end saadanne Brug, hvis Jordværdi er over 75.000 Kr., for det var jo kun dem, Ekspropriationsforslaget tog Sigte paa. Jeg mener dog, der er andre Landbrugere, som i højere

Grad kan betegnes som arbejdende, end netop den Kategori af Landbrugere, som her tages Sigte paa.

Jeg vil gerne tilføje, at hvis det Haab, som den højtærede Minister har udtalt i Folketinget, at man ikke skulde komme til at tabe ved Handel med Jord, ikke skal blive beskæmmet, vil det, naar man skal købe, som det er forudsat her i Lovforslaget at man har Ret til, Jord for 3 Mill. Kr., som skal afhændes til Brugere, der skal svare en Rente efter Jordværdien, være ganske nødvendigt, at man erhverver Jorden til Jordværdien. Hvis man kan købe i det frie Marked til den Pris, vil der jo slet ikke blive Tale om Ekspropriation. Det er nemlig en Misforstaaelse, hvis man tror, at vi vil gaa ud i Landet og ekspropriere. Det var slet ikke det, Forslaget gik ud paa, det tog kun Sigte paa den Situation, at man ikke til rimelig Pris i det frie Marked kunde erhverve tilstrækkelig Jord. Jeg tror, at en saadan Ekspropriationsparagraf vil være nødvendig, hvis Rigsdagen skal være sikker paa, at Pengene eller i alt Fald en Del af dem ikke gaar uberettiget i Jordejernes Lommer. Jeg er enig med det ærede Medlem, der talte for Socialdemokratiet, det ærede 5te Medlem for 6te Kreds (Johansen) i, at Lovens blotte Tilstedeværelse i sig selv vil holde Prisen nede. Den højtærede Landbrugsminister har jo selv været inde paa den Tanke. Det er ikke længere siden end den 11. Juni 1920, da vi vedtog et Lovforslag om Ekspropriation af Vejarealer; og det konservative Parti vred sig og ikke vilde gaa med i Folketinget, at den højtærede Landbrugsminister hævdede, at det skulde de ikke være bange for, Lovens blotte Tilstedeværelse skulde nok virke saaledes, at det blev unødvendigt at gaa til Ekspropriation. Det er det samme, vi fremhæver ogsaa for denne Lov: at i de fleste Tilfælde vil Lovens blotte Tilstedeværelse virke saaledes, at det ikke bliver nødvendigt at bruge den. I det Tilfælde, hvor Ministeren ikke troede, det blev nødvendigt, blev det nu alligevel nødvendigt. Som ærede Medlemmer maaske vil huske, laa Forholdet saaledes, at en Mand havde forlangt 2 500 Kr. for et saadant Vejareal; vi maatte gaa til at ekspropriere det og kom til at give 1 000 Kr. for det, men derved tjente vi dog 1 500 Kr. til Staten.

Et Lyspunkt er der i hele denne Sag, nemlig den Udtalelse, som den ærede Ordfører for Venstre (R. Nielsen) fremsatte forleden Dag. Foreløbig, sagde han, er det ikke værd, vi beskæftiger os med Spørgsmaalet om Ekspropriation. Der er altsaa ingen Principforskel imellem os, det er kun et Spørgs-